

Paavalin pistin jatko

Roomalaiskirjeen 7. luvussa tulee myös esiin kaksi lakia:

1. Synnin eli 10 käskyn laki.
2. Jumalan eli rakkauden laki.

Paavali kirjoittaa tässä itsessään olevasta pistimestä, joka ei erkane hänestä!
Hän kertoo henkilökohtaisesti miten synti tuli asumaan hänen lihaansa, Room. 7 luku.

Room. 7;21 Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni;

22 sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn **Jumalan lakiin**,

23 mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna **synnin laissa**, joka minun jäsenissäni on.

24 Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?

25 **Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta!** Niin minä siis tämmöisenäni **palvelen mielellä Jumalan lakia**, mutta **lihalla synnin lakia**. **On kaksi lakia!**

Tämä asia kertoo meille, ettemme kykene itse lihamme avulla pelastautumaan, vaan siihen riittää vain Jeesuksen suorittama syntien sovitus ja meidän vastaanottama Jeesus. Meidän tulee olla Jeesuksessa, Jeesukseen liittyneinä.

Synnin laki

Vanhan liiton laki oli kirjoitettu kiveen. Juutalaiset ja monet kristitytkin toteuttivat ja toteuttavat edelleen kiveen kirjoitettuja käskyjä.

10 käskyn laki ei saanut aikaan sitä mistä se opetti. Kiveen kirjoitettujen käskyjen toteuttajat eivät päässeetkään vapauteen, vaan jäivät lain alle!

Synnin lakia täyttämällä pyritään ja ehkä päästäänkin lihanpuhtauteen.

Hebr. 9;13. Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen

Kol. 2;23. Tällä kaikella tosin on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sentähden, ettei se ruumista säästä; mutta se on ilman mitään arvoa, ja se tapahtuu lihan tyydyttämiseksi.

2 Piet 2;18. *Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoan,*

Kol. 2;11. ja hänessä te myös olette ympärileikatut, ette käsintehdyillä ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella:

Sanoma tässä asiassa on: - Kenenkään uskovan omassa lihassa ei ole voimaa voittaa syntejä.

Itselleni nousi kysymys onko 10 käskyn laki suunnattu lihалlemme ja rakkauden laki mielellemme eli sielulle?

Jumalan/rakkauden laki sisältää kaksi käskyä

Matt. 22;36 "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?"

Luuk 10:27 Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

Matt 22;38. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky

39 Toinen, tämän vertainen, on: **'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'.**

40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat."

Rakkauden käskyt on kirjoitettu sydämen lihatauluun Jeesuksen Kristuksen ristinkuoleman kautta. Käskyt ovat siirtyneet päästä sydämeen

Löysin netistä erään kirjoittajan tekstin, joka käsittelee tätä samaa asiaa ansioituneesti. Lainaan osaa hänen kirjoituksestaan:

Room.7;18 Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; 19 sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen.

Silloin kun uskova ei tahdo luopua jostakin tietystä synnistä, niin se johtuu että hän ymmärtää ja tajuaa, että hänellä ei ole voimaa luopua tästä synnistä. Kyllä uskova syvällä sydämessään tahtoisesti tehdä Jumalan tahtoa, mutta koska hänellä ei ole voimaa luopua synnistä, eikä hän ole vielä oppinut Jumalan avulla voittamaan syntiä, niin hän turhautuu ja kokee ettei hänellä ole edes halua luopua synnistä.

Tässä on tapahtunut kuitenkin erään tärkeän asian ymmärtäminen, joka on se ettei kenenkään uskovan omassa lihassa ole voimaa voittaa syntejä. Jotta synnistä voi vapautua, niin tulee ymmärtää ettei se voi tapahtua ihmisen omasta voimasta, vaan Jumalan avulla.

Kun uskova on siinä tilassa, että hän tajuaa ettei hänellä ole voimaa luopua synnistä tai hän ei ole kasvanut uskossaan ja vahvistunut luopumaan synnistä, niin hän saattaa turhautua ja kokea ettei hän edes halua luopua synnistä. Tämän seurauksena hän usein saattaa ajatella, että vapauttakoon Herra minut sitten kun sen aika on.

Tällä ajatuksella vapauttakoon Herra minut sitten kun sen aika on uskova lähtee mukaan kasvuprosessiin, joka johtaa hänet vapautumiseen. Hän hyväksyy ettei hänellä ole voimaa ja vain Jumala voi Hänet vapauttaa. Kun hän on tämän hyväksynyt sydämessään, niin Jumala aloittaa synnistä vapauttamisen prosessin.

Jumala ei vapauta ketään vastentahtoisesti mistään synnistä, vaan ihmisen tulee haluta vapautua siitä ja sellaisenkin ihmisen sydämessä on toivo vapautumisesta, joka sanoo ettei halua vapautua jostakin synnistä. Toivo ihmisen sydämessä on Jumalan työtä, joka viestittää ihmiselle siitä mitä Jumala voi tehdä ihmisen elämässä, vaikka ihminen kokisi että tästä ei tule yhtään mitään.

Silloin kun sinulla ei ole jotakin ja sinä toivot sen saavasi, niin jonakin päivänä voit sen saada. Uskova ihminen, joka kamppailee syntiä vastaan häviten sille yhä uudestaan, mutta tarttuessaan sydämessään toivoon, siitä että Jumala voi auttaa minua, niin se johtaa uskoon ja toiveen toteutumiseen.

Tästä asiasta voi aistia, kuinka meidän tulisi tarkkaavaisesti kuunnella Jumalaa, Hänen tarkoituseriä etsiessämme. Jumala on meidän kanssamme tosissaan. Hän on totinen Jumala! Häntä me tahdomme kunnioittaa! Käytännössä meillä on siinä kuitenkin vaikeuksia, mutta Jeesukseen turvaamalla ja sitoutumalla me pelastumme!